

30. 05. 2019

nr RPW 15177/2019 zat. P

G § , dnia 26 maja 2019 roku

03960200185103
RPW15177/2019 P
2019-05-30

Komisja Ustawodawcza

Senatu RP

ul. Wiejska 6

00-902 Warszawa

w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (druk senacki nr 1175).

Ja, J M , córka kobiety z rocznika 1953 pragnę zabrać głos w konsultacjach społecznych, dt. projektu przedmiotowej ustawy- w imieniu obecnych 40-latków.

Pragnę zwrócić uwagę Wysokiemu Senatowi, iż jako osoby obecnie pracujące, za chwilę staniemy przed dylematem: co zrobić ze składkami zgromadzonymi na indywidualnych kontach emerytalnych. Zgromadzone w nich pieniądze – obecnie około 162 miliardów złotych – mają trafić w całości bądź do ZUS, bądź na Indywidualne Konta Emerytalne (IKE) obecnych posiadaczy OFE, dla mnie, oraz wielu moich koleżanek i kolegów nie pozostawiacie Państwo wyboru. Nauczeni doświadczeniem naszych Rodziców- do ZUS nie przekazemy.....nic. Wszystko w trosce o naszą przyszłość emerytalną.

Kobiety z rocznika 1953 nasze Matki-zasługują na najwyższy szacunek ze strony Państwa, bowiem wpisują się w obecnie kreowaną politykę Państwa Polskiego. Stanowią niedościgniony wzór, jak pogodzić rodzicielstwo, macierzyństwo i obowiązki zawodowe, bez uszczerbku dla żadnego z powyższych. Normą dla rocznika 1953 jest trójka dzieci. Dzieci te dzisiaj pracują, płacą podatki i proszą Wysoki Senat -nie zabijajcie w nas wiary w Państwo Polskie i pozwólcie z przyjemnością dzielić się z Naszym Państwem, tym na co ciężko obecnie pracujemy. Zachowajcie równowagę pomiędzy interesem prywatnym ubezpieczonego a interesem FUS (publicznym), z którego wypłacane są świadczenia.

Pragnę zwrócić się do Wysokiego Senatu aby w niniejszej sprawie, szczególnie pochylić się nad regulacjami prawnymi, które w interesie Emerytek, ze względów praktycznych, powinny być określone w sposób ostry, o czym pamiętał Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu

odwołując się do ustawodawcy, aby ten zagwarantował jednolite zasady zwrotu świadczeń należnych uprawnionym.

Dzięki jasnym, przejrzystym i klarownym przepisom zagwarantujecie poczucie sprawiedliwości, a przede wszystkim oszczędzicie tym ponad 65-cio letnim, często schorowanym kobietom wędrówek po ZUSA-ch i sądach.

W uzasadnieniu wyroku Sygn. akt P 20/16 Trybunał Konstytucyjny wskazuje, iż postępowania zakończone wydaniem wyroku przez sądy pracy i ubezpieczeń społecznych mogą być wznowione na podstawie art. 401 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. –Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1360, ze zm.). Natomiast osobom, które nie odwołały się od decyzji wydanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych przysługuje wznowienie postępowania na podstawie art. 145a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. –Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, ze zm.) w związku z art. 124 ustawy o FUS.

Wznowienie w tym kontekście, jak podsumowuje Trybunał oznacza prawo do skorzystania ze środków proceduralnych zmierzających do wydania w zakończonej sprawie nowego rozstrzygnięcia, opartego na stanie prawnym ukształtowanym po wejściu w życie orzeczenia Trybunału (por. wyrok TK z 7 września 2006 r., sygn. SK 60/05, OTK ZU nr 8/A/2006, poz. 101), natomiast ZUS już wydaje decyzje, po wznowieniu postępowania niezgodne z powyższym i wylicza emerytury stosując dalsze trwanie życia w/g wskaźnika z 2013 lub 2014 roku, w takiej sytuacji żadna z pokrzywdzonych nie będzie miała większej emerytury. Dotyczy to kobiet, które nie miały świadomości (ZUS nie umieszczał w pouczeniu do decyzji o emeryturze wydanej w latach 2013-2014), iż wniosek ten można było wycofać.

Natomiast korzystne jest wyliczenie emerytur u tych osób, które pierwszy raz złożyły wniosek po wyroku TK, dotyczy to doinformowanych, biegłych w przepisach emerytek, które w odpowiednim momencie wycofały wniosek o emeryturę powszechną (w latach 2013, 2014) i do obecnego czasu pozostawały na wcześniejszej, jako korzystniejszej.

Podsumowując, liczymy na sprawiedliwą ocenę i ujednolicenie zapisów ustawy w taki sposób aby kobiety z rocznika 1953 mogły uzyskać korzystne przeliczenie emerytury powszechnej. Oczekujemy wprowadzenia do ustawy uregulowań w zakresie :

1. Jednoznacznego określenia sposobu wyliczenia emerytury.

2.Przeliczenia kapitału początkowego i składek na Ubezpieczenie Społeczne zewidencjonowanych na koncie i zastosowanie odpowiedniej tabeli życia na dzień złożenia wniosku po opublikowaniu wyroku TK

3.Uchylenia przez ZUS wadliwych decyzji o emeryturze powszechnej wydanych z naruszeniem prawa.

4.Umożliwienia osobom z przedawnioną decyzją o emeryturze powszechnej (ponad 5 lat od której emerytki się nie odwołały z powodu braku informacji o skutkach takiego postępowania) ubieganie się o wyliczenie emerytury , po opublikowaniu wyroku TK.

Na koniec pragnę rozwiać wątpliwości Wysokiej Izby o skutkach dla budżetu Państwa w razie korzystnych rozstrzygnięć dla kobiet z rocznika „53”. Marszałek Sejmu w 2016 roku podnosił (nota bene w sprawie emerytek rocznik 1953) iż „poziom świadczeń z ubezpieczeń społecznych musi być dostosowany do dostępnych środków finansowych. Państwo musi uwzględniać sytuację gospodarczą i konieczność zapewnienia warunków rozwoju gospodarczego. Ubezpieczony musi się również liczyć z tym, że w warunkach recesji gospodarczej lub niekorzystnych trendów demograficznych, gdy spadają wpływy ze składek ubezpieczeniowych, państwo może być zmuszone zmienić obowiązujące regulacje prawne na niekorzyść, dostosowując zakres realizacji praw socjalnych do warunków ekonomicznych.”

Jesteśmy właśnie na fali wznoszącej, bowiem od niedawna wprowadzona została emerytura Mama 4+, więc można mieć nadzieję graniczącą z pewnością, że znajdą się w budżecie środki, które trafią przede wszystkim do osób, które przez minimum 30 lat odprowadzały składki na ubezpieczenie emerytalne.

Nasze przyszłe decyzje i los obecnych emerytek- naszych Matek, rocznik 53- w rękach Wysokiego Senatu, który jako organ administracji państwowej stoi na straży ochrony zaufania obywatela do Państwa i stanowionego przez nie prawa, hołubiąc zasadzie lojalności państwa wobec obywatela. Wyraża się ona w takim stanowieniu i stosowaniu prawa, by nie stawało się swoistą pułapką dla obywatela, który powinien móc układać swoje sprawy w zaufaniu, że nie naraża się na prawne skutki, oraz stosowanie przepisów, które muszą być formułowane w sposób poprawny, precyzyjny i jasny a standard ten wymagany jest zwłaszcza, gdy chodzi o ochronę praw i wolności w poczuciu sprawiedliwości.

Z poważaniem

J. M.

